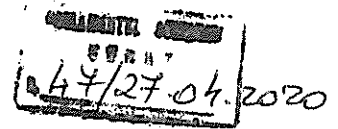
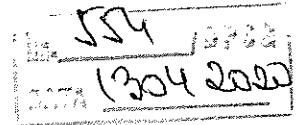

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copiilor*, inițiată de domnul deputat PNL Matei Adrian Dobrovie și de doamna deputat PNL Florica Cherecheș împreună cu un grup de parlamentari PNL, PSD, Minorități Naționale (**Bp. 524/2019**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii de măsuri în vederea eliminării unor disfuncționalități constatate la nivelul sistemului de protecție a drepturilor copilului.

Potrivit *Expunerii de motive*, printre măsurile vizate, se numără, în principal:

- introducerea unor dispoziții legale care să prevadă că dacă o persoană sau o familie solicită direcției generale de asistență socială și protecția copilului să primească în plasament un copil pentru care s-a dispus înainte plasamentul la un serviciu rezidențial, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau furnizorul privat acreditat să aibă obligația de a realiza evaluarea acesteia și, în termen de 30 de zile de la primirea cererii, să formuleze o cerere de modificare a măsurii către comisia pentru protecția copilului sau către instanța judecătorească, după

caz, ținând cont de prioritatea integrării copilului într-un mediu familial față de unul rezidențial, precum și de opinia copilului;

- prelungirea, cu titlu de excepție, a termenului de sesizare a instanței de către DGASPC, în situația plasamentului în regim de urgență dispus de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului de la 5 la cel mult 10 zile de la data la care s-a dispus măsura plasamentului de urgență, doar pentru situațiile în care nu există suficiente informații privind domiciliul/reședința părinților pentru a se realiza citarea corespunzătoare a părților or este nevoie de alte informații necesare pentru sesizarea instanței;

- propunerea ca vizitarea copilului pentru care s-a instituit măsura plasamentului să se facă numai la sediul direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau la sediul structurilor din subordine, la sediul furnizorului privat acreditat sau la sediul centrelor din subordine, precum și în orice alt loc public, în funcție de programul zilnic al copilului, numai în prezența responsabilului de caz și, dacă este cazul, a persoanei căreia i s-a încredințat copilul;

- instituirea obligației părinților de a participa la un număr de minim 10 ședințe de consiliere în vederea dezvoltării de abilități parentale, atestată prin documente corespunzătoare ce însoțesc propunerea de încetare a măsurii de protecție și reintegrarea în cele mai bune condiții în familia biologică;

- introducerea unui element nou, și anume opinia copilului în momentul stabilirii locuinței copilului la unul din părinți, dacă aceștia nu se înțeleg.

II. Propuneri și observații

1. Deși în instrumentul de prezentare și motive sunt menționate o serie de argumente pentru reducerea gradului de rudenie la nivelul familiei extinse (de la gradul IV la III), intervenția normativă nu vizează și art. 4 lit. c) – definiția familiei extinse, ci doar art. 4 lit. d) – definiția familiei substitutive.

2. În privința modalității în care se pot realiza relațiile personale dintre copil și părintele titular al acestui drept, apreciem că ipoteza generică de la art. 18 alin. (1) lit. g) din *Legea nr. 272/2004* este suficient de cuprinzătoare, nemaifiind necesară particularizarea soluției pentru situația copilului în privința căruia s-a instituit o măsură de protecție

specială. Astfel, potrivit dispoziției legale la care am făcut referire, relațiile personale se pot realiza prin *„întâlniri ale copilului cu părintele ori cu o altă persoană față de care copilul a dezvoltat legături de atașament într-un loc neutru în raport cu copilul, cu sau fără supravegherea modului în care relațiile personale sunt îndreptățite, în funcție de interesul superior al copilului”*.

În plus, semnalăm și faptul că deși intenția de reglementare pare a fi una restrictivă (vizitarea copilului se va face numai la sediul DGASPC/al furnizorului privat acreditat), prin adăugarea sintagmei *„precum și în orice alt loc public, în funcție de programul zilnic al copilului”*, sfera de aplicare a textului devine extrem de largă, suprapunându-se, din perspectiva conținutului normativ, cu ipoteza deja reglementată de art. 18 alin. (1) lit. g) din *Legea nr. 272/2004*.

3. Considerăm că nu se justifică introducerea lit. f) în structura normativă a art. 21 alin. (1), din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale incidente rezultând că instanța se va raporta și la opinia copilului atunci când este chemată să stabilească locuința acestuia la unul dintre părinți.

Astfel, art. 2 alin. (6), la care art. 21 alin. (1) face trimitere, prevede că în determinarea interesului superior al copilului se are în vedere și opinia acestuia, în funcție de vârsta și gradul de maturitate.

Principiul general, consacrat de art. 264 din *Codul Civil* este acela al ascultării copilului în procedurile administrative sau judiciare care îl privesc: ascultarea este obligatorie dacă minorul a împlinit vârsta de 10 ani. Poate fi ascultat și copilul care nu a atins această vârstă, dacă autoritatea competentă consideră că acest lucru este necesar pentru soluționarea cauzei.

4. La pct. 7 din inițiativa legislativă, semnalăm faptul că ipoteza normativă preconizată este deja reglementată de art. 58 alin. (3) din *Legea nr. 272/2004*, potrivit căruia *„La stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție se acordă prioritate reintegrării copilului în familie, iar dacă aceasta nu este posibilă, se va proceda la deschiderea procedurii adopției”*.

Or, potrivit art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, *„În procesul de legiferare este*

interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ (...)”.

În consecință, este necesară eliminarea alin. (8) al art. 58, propus a fi introdus.

5. Analizând pct. 8 din inițiativa legislativă, care vizează modificarea reglementării în vigoare referitoare la serviciile de tip rezidențial, precum și informațiile cuprinse în instrumentul de prezentare și motivare, nu reiese ce sunt „*serviciile rezidențiale cu familie socială*” și nici care ar putea fi celelalte servicii rezidențiale prevăzute la lit. d).

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 25 din *Legea nr. 24/2000*, conform căreia „*în cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun (...)*”, considerăm că se impune revederea propunerii de la pct. 8 și clarificarea aspectelor menționate.

În acest context, precizăm că dezinstituționalizarea copiilor din sistemul de protecție specială este în continuare o prioritate la nivel european, ea regăsindu-se inclusiv în Anexa D a Raportului de țară 2019.

6. La pct. 11 – art. 67 alin. (5), învederăm faptul că *Legea nr. 677/2001* a fost abrogată expres prin *Legea nr. 129/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal*, precum și pentru abrogarea *Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (art. V)*.

În consecință, referirea urmează a fi făcută la dispozițiile *Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)*.

7. În ceea ce privește dispozițiile de la pct. 12 și pct. 16 din inițiativa legislativă, referitoare la introducerea excepției, respectiv posibilitatea de a prelungi, de la 5 la 10 zile, atât termenul de sesizare a instanței judecătorești în situația plasamentului în regim de urgență dispus de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, cât și

termenul de la data executării ordonanței președințiale, apreciem că acestea contravin principiului celerității care trebuie să guverneze orice demers în luarea tuturor deciziilor cu privire la copil.

Extinderea termenului de la 48 de ore cum era reglementat inițial, la 5 zile, a avut în vedere în primul rând oferirea unei soluții legislative în interesul copilului, respectiv posibilitatea revocării măsurii de plasament în regim de urgență, în situația în care nu se mai mențin împrejurările care au stat la baza stabilirii acesteia.

Separarea copilului de părinți și implicit stabilirea măsurii plasamentului în regim de urgență este justificată numai de existența motivelor temeinice care să susțină existența unei situații de pericol iminent pentru copil, datorită abuzului și neglijării și nu de obținerea de către autoritățile administrației publice responsabile cu protecția copilului a informațiilor referitoare la domiciliul/reședința părinților.

8. La art. II este necesar să se utilizeze sintagma actuală a ministerului la care se face referire, respectiv Ministerul Muncii și Protecției Sociale, conform art. 9 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.**

Ludovic ORBAN

PRIM-MINISTRU

Senatul României